

داستان وء زمون

داستان وء زمون

محمدهد پشدهرى

له كو كراوه و ناماده كردنى نوسه رى ئيرانى:

ئيسماعيل شاه روى (بىدار)

۲۰۲۰

ناوی کتیب: داستان و ئەزموون

نووسینی: ئیسماعیل شاهرودی

وەرگیرانی: محەمەد پشدهری

دیزاین: هەریم عوسمان

چاپ: چاپخانەی رێنۆڤ

تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

نۆبەتی چاپ: چاپی یەكەم

سالی چاپ: ۲۰۲۰

مافی ئەم کتیبە پارێزراوە

بەبێ پەزنامەندی نووسەر/وەرگیر، هیچ لایەنیک پێگەپێدراو نییە بۆ
لەبەرگرتنەوەی ئەم کتیبە بە شێوەی ئەلکترونی، کاغەزی، وینەیی،
دەنگی یان ھەر شێوازیکی دیکەی لەبەرگرتنەوە بێت.

لەبەرپێوەبەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتییەکان

ژمارە ی سپاردنی (۱۴۹۷) ی سالی (۲۰۲۰) ی پێدراوە

ناوهرۆک

- پیشه کی ۷
- شمشیری داموکلئیس ۱۱
- سینیه مین ساویلکه ۱۶
- هر شتیك كه به لاتنه وه بی نرخ بیټ روژیک به کارت دی.. ۲۰
- مشکی بیچاره ۲۴
- نیهت پاکی ۲۸
- راویژ کردن ۳۲
- به زهیی هاتنه وه به (مار) ۳۵
- هاورپی بیوه فا ۴۰
- (حجاج) و براكه ی ۴۴
- نامه یهك بو خوا ۴۷
- پاسه وانی پینج ساله ۵۰
- دزو دهوله مهنده ۵۳
- به بی میوان نان ناخوری ۵۶
- دکتورو نه خوش ۵۹
- حاکمو درۆزن ۶۱
- ئازایی و نه ترسی مندالیک ۶۴
- قوبادو دزانی پارهو زیړ ۶۷
- تهندروستی بوزهر جومیهر ۷۱

پيشه‌کي

به‌ناوي کهي بي کسان

به بايه‌خترين شت بو هر که سيک له ژياندا،
دانه‌بران له کومه‌لگا. به تاييه‌ت ئه و کومه‌لگايه‌ي
که تيايدا گوره بووه و په‌روه‌ده‌کراوه. هؤي
دانه‌برانيش، ده‌گه‌رپته‌وه بو په‌يوه‌ندي به‌رده‌وام و
خزمه‌تکردن به‌بي جياوازي و له‌به‌رچاونه‌گرتني هيچ
به‌رژه‌وه‌نديه‌کي تاييه‌تي.

دانه‌بران له‌کومه‌لگا و په‌يوه‌نديکردن به‌هموو
تاکه‌کان، کاريکي ئاسان نييه، چونکه ناکريه‌ت به
ته‌له‌فون، به‌فاکس، به‌ئيمه‌يل و نامه‌هسته و سوزو
ئه و ئه‌رکه‌ي که پيويسته ئه‌نجام بدره‌ت، بگه‌يه‌نريه‌ت
به‌هموان. به‌لام هرکه سيک به‌پي تواناي خوي
ده‌توانيه‌ت ئه و په‌يوه‌نديه‌ روحيه‌ ريکبخات و دانه‌بريه‌ت
له‌کومه‌لگاکه‌ي.

هەر له جوتیارو وهرزیرهوه تا دهگاته بهرزترین پلهی لپرسراویهتی به هه موو چین و تویرهکانیهوه، ئەگەر هه موو لایهک به ئەرکه پیرۆزهکانیانهوه ههستن، به بی گومان کۆمه لگا ده بیته کۆمه لگایهکی نمونهو په یوه ندیی راسته قینه له نیوان هه مواندا دروست ده بیته.

لیردهدا من دهمه ویت (دیاری میروله، قاچه کلویه) بکه م به نمونه بو ئەو ئاره زوویهی که له ناخمدایه و دهمه ویت له پریگای ئاماده کردن و وهرگی پانی ئەم نامیلکه یه وه، له گه ل که میک دهستکاریکردن له هه ندیک شویندا، بو زیاتر تیگه یاندنی خوینه رانی خوشه ویست، وهک دیارییهک بیگه یه نم به هاو زمانه کانم و هاو نیشتمانیانی خوشه ویستم. به و هیوایه له کاتی خویندنه ودا نه بیته هوی بیزار بوون و سه ریه شه.

بیگومان هیچ کاریک ئەگەر هه ولی بو نه دریت و کاتی بوته رخان نه کریت، ئاسان نییه. ته نانهت خویندنه وهی (کتیب) یش که میک له خو بردوویی ده ویت و پیویسته کاتی بو دیاری بکریت، ههروهک چون بو خواردن و خواردنه وه و خهوتن، یان کارکردن بو بژیوو دابینکردنی ژیا نی رۆژانه، کاتی تاییه تی

تەرخانکراوہ.

بە برۆای من "کتیب" ئاویئە یەکە زۆر جوان
خۆمانی تیدا دەبینین و دلسۆزترین ھاوڕێشە کە بەبێ
دەنگی و بەبێ تووہبوون، ھەموو کەم و کورپەکانمان
پێدەلێت و بە دلنیا ییەوہ ئەگەر بەقسە ی بکەین، دەبین
بە مرۆڤکی ئاسایی و خاون ئەزموونیکی زۆر باش.
ئەم نامیلکە یە بریتی یە لە چەند چیرۆکیک، کە ھەر
یەکە یان چەندین وانە و بەسەرھاتی جۆراوجۆری
تێدایە. کە پیموایە ئەگەر بەبێ لە بەرچا و گرتنی ھەستی
نەتەوہیی کەمیک دوورکەوتنەوہ لە سیاسەت،
بیانخویننەوہ، زۆر شتمان بۆ دەردەکەوێت.
بە دلنیا ییەوہ ھەرکامیک لەم چیرۆکانە، کە ھەریەکە یان
لە ژیر ناو و پەردە یە کدا نوسراوہ، دەبیتە ھۆی
دەستکەوتنی کۆمەلێک زانیاری لە ژیا نی پۆژانە ماندا.

محەممەد پشددەری

ئوسترا لیا-ئەدە لاید

شمشیری داموکلئیس

(دیونیزیوس)، (پادشاهی سیراکوز) ۱۳۶۷-
۱۴۳۰ پیش زاین، خاوهن دهسه لاتیکی زور و له
هه مانکاتیشدا زور چه وسینه ر بووه و خه لک لی بیزار
بووه. هه ر بویه له ترسی گیانیان به ناچارایی ریزیان
لیگرتووه!

رۆژیک یه کییک له دوستانی نزیک (پاشا) که ناوی
(داموکلئیس) ده بی، پیی ده لی: تو چه ند به خته وه ری!
هه ر ئاره زوویه ک، که هه ر که سیک له دنیا دا هه بییت،
تو به ته نیا پیی گه یشتووی. له هیکرا (پاشا) ده لی:
(داموکلئیس)! دوستی دیرین! چه ز ده که ی له جیگای
من بی؟ (داموکلئیس) له بیستنی ئه و پیشنیاره، که وته
گومان و دلّه راوکی.

زور ترسا له وه ی که (پاشا) ی بیبه زه یی و خوین
رئ، بو پیشگرتن له وه ی که نه بادا رۆژیک بیه ویت

يان لانی کهم هر به خه یالیدابیت، هه ولی ئه وه بدات له سه ر ده سه لات لای به ریت، بیکوژیت. هر بویه زور به په له وتی: نه خیر، هه روه ها وتی: ئه ی خاوه ن شکو! من نامه ویت له جیگای تو بم، ته نیا ئاره زووم ئه وه یه هر بویه ک رۆژ، له گه وره یی و جیگاو سامان و خوشی و له زه ته کانی تو، چیژ وهر بگرم.

(پاشا) وتی: زور باشه، هر ئه مپو من دهر فته ت پیده ده م که بو ماوه ی ۲۴ کاتژمیر له جیگای من بیت و له خوشیه کانی رۆژگار، که من چیژیان لیوه رده گرم توش چیژیان لیوه ر بگریت.

به یانیه که ی، هر هه مان رۆژ، (داموکلئیس) هات بو کوشکی پاشا. (پاشا/ش) به سه رجه م کار به ده ستانی دهر باریی راگه یاند که (داموکلئیس) به ن بو سه ر کورسی ده سه لات و هر له ئیستاشه وه به (پاشا) ی خوتانی بزانه و گوئی رایه لی سه رجه م فه رمانه کانی بن.

(داموکلئیس) له کوشکی پاشایی/دا، له سه ر کورسی ده سه لات دانیشته. که میژیک له پیشی بو و رازا بووه به هه موو جوړه خواردن و خواردنه وه یه ک. ویرای چه ندین گولی جوان و عه تریی جوړاو جوړو

بۆنخۆش که له سەر میزه که دانرا بون. ههروهها رازینرا بۆوه به زۆر شتی به نرخ، که بۆ من ته نیا هه ره خهون و خه یالبوو و هیچی تر.

(داموکلئیس) دهلی: ههستم ده کرد که له هیچ شتی کم کهم نییه و نیستا به خته وه ترین که سی سه ر پووی زهویی منم. به لام کاتیک چووم بۆ سه ر ته ختی پاشایی و پاش ماوهیه ک راکشام له سه ر پشت، بۆ ئه وهی که میک پشوو بدهم، که چاوم کردنه وه، دیتم شمشیریکی زۆر گه وه و ترسناک له سه رووی سه رمه وه هه لواسرا بوو، به داویکی زۆر باریک! ریک له به رامبه ر سینگم که هه موو کاتیک چاوه پوانی که وتنه خواره وه و پسانی ئه و داوه باریکه م ده کرد، که شمشیره که بکه ویتته خواره وه و ناو دلم له تبکات.

به رده وام له ژیر هه ره شهی ئه و شمشیره دا ده له رزیم و پیکه نین و خۆشی له سه ر لیوانم وشک ببۆوه و رهنگ له سه ر دهم و چاوم نه مابوو. هه ره بۆیه ئاره زووی هیچ خواردن و خواردنه وه یه کیشم نه ده کردو نه مدویست ته نانه ت گویم له هیچ ئاههنگیکیش بیت. ته نیا ئاره زوویه ک که هه مبوو، ئه وه بوو که هه رچی زووتره له و کۆشکه ترسناکه

پاکەم و بگەرپیمەوێ بۆ ناو ماله ساکارو ئارامەکەى خۆم.

لە هەمانکاتیشدا کە رەنگم لیبڕابوو و دەلەرزیم و بیرم لە وەدەکردەوێ کە چۆن رینگایەک بدۆزمەوێ بۆ دەرچوون لەو شوینە پڕ مەترسیە، (پاشا) دەرگای کردەوێ هات بۆ ناو کۆشک و پرسى: دۆستى من! بۆ وا رەنگت گۆراوێ دەلەرزى؟ چى بووێ کە ئاوا شیواوێ؟! (داموکلێس)، بەپەنجەى دەستى راست ئاماژەى بۆ سەرەوێ خۆى کرد.

دواتر کە مێک سەرى بەرزکردەوێ بە گوشەى چاو، کە مێک سەرى کردو و تى: ئەم شمشیرە دەببینى؟ خەو و خۆراکى لێم بپێوێ! (پاشا) و تى: بەلێ زۆر باش دەببینم، مەگەر تۆ نەتزانىوێ کە شمشیرىکى ئاوا هەمیشە لە سەر سەرى من و سەر جەم دەسەلاتدارانى دنیا هەلواسراوێ بەردەوام هەرەشە دەکات؟

مەبەست لەو شمشیرە، پق و قین و توورپەى خەلکە بەرامبەر بە دەسەلات. باش بزانه کە من لەهەر چرکە یە کدا دەترسێم یە کێک پەلامارم بدات و بمکووژێت. من زۆر باش دەزانم هەموو ئەو کەسانەى کە بەهۆى زولم و زۆردارىی و چەوساندنەوێ من،

سىيەمىن ساويلكە

جارىك دوو كەس، بە رېكەوت، دەبن بە ھاوپرى
و ھاو سەفەر، رېگاشيان دوورو درىژ دەبىت و
دەبوايە، بە درىژايى ئەو رېگايەش ھەر بەپى برون،
يەككىيان دەلى: بۇ ئەو ھى زور ھەست بە ماندوويى
نەكەين و رېگايى درىژ كورت بکەينەو، باشوايە
بە يەكەو (توويژ) بکەين و ھەر يەكە باس لە ئارە
زوو يەكمان بکەين، بۇ ئەو ھى سەرمان گەرم بىت و
بىر لە دوورو درىژايى رېگا نەكەينەو ماندوويىمان
لە بىر بچىتەو.

ئەو ھى دىكەيان وتى: منىش پىم باشەو فەرموو تو
يەكەم جار ئارەزووى خوت بلى:

يەكەم، وتى: من ئارەزووم ئەو ھى، كە رانە
مەپىكى زورم ھەبوايە و لە شىرو ماست و رون
و خوورپىيەكەى سوود و قازانچىكى زورم دەست

که وتبایه و به هۆی به رهه می زۆری داها ته کهم، بووبام
به یه کهمین بازارگان و دهوله مهنندی سه رزه ویی.
پووی کرده هاوړییه کهی تری و وتی: ئه ی تو
ئاره زوت چیه؟

دووم ههروهک له شیوهی دهرده کهوت ئیره یی
به هاوړیکه ی دهبرد! بویه وتی: منیش ئاره زووم
ئه وهیه، یهک رهوه گورگی زۆرم هه بوایه، بوئه وهی
هموو مه رهکانی تو یان خوار دبایه. هاوړییه کهی تر،
که به هۆی ئه وه موو زیانه گه ورهیه که لئی که وتووه،
تاساو وتی: به راستی وا ده لئی یان گالته ده کهی؟
ئه ویش ولامی دایه وه و وتی: نه خیر، گالته ناکه م
و به راستی ئه وه ئاره زووی منه!

ئه ویش سه ریی باداو وتی: له و به دبختیه ی من!
کی بووه به هاوړی و هاو سه فهرم؟! له سه ر هیچ و
خوړایی دژایه تیم دهکات و سهروهت و سامانم له ناو
ده بات.

له م قسه یهک و له و قسه یهک، په لاماری یه کتریانداو
که وتنه گیانی یه کترو زۆر له سه رو گو یلاکی یه کتریان
پراکیشا به مه بهستی کوشتن! تا هه ردووکیان بی هیز
بوون! دوا ی شهرو لیکدانیکی یه کجار زۆر یه کیکیان

وتی: با کۆتایی به و شه‌ره مالویرانکه‌ره بینین و پښگای
خوما بگرینه‌به‌ره. هه‌ر وه‌ها بریار بده‌ین له‌پښگادا یه‌که‌م
جار تووشی هه‌رکه‌سیک هاتین بیکه‌ین به‌دادوه‌ری
خومان و هه‌ر بریاریک که‌ئه‌و ده‌ریکرد، ئیمه‌یش پښی
رازی بین.

هه‌رچۆنیک بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ پیکهاتن و ورده‌ ورده
ده‌ستیا نکرد به‌ پښستن، به‌لام چه‌زیان له‌چاره‌ی
یه‌کتري نه‌ده‌کردو به‌یه‌که‌وه‌ قسه‌یان نه‌ده‌کرد.

له‌هی‌کرا تووشی کابرایه‌کی پیرو به‌ته‌مه‌ن هاتن،
که‌ گویدرێژیکي پیبو و دوو مه‌شکه‌ دۆشاویشی لی
بارکردبوون، به‌مه‌به‌ستی چوون بو‌ ناو‌ شارو‌ فرۆشتنی
دۆشاوه‌که‌ بو‌ به‌پښه‌بردنی ژیا‌نی مالومندالی.

ئه‌وانیش، پویانکرده‌ پیاوی پیرو وتیان: مامه‌گیان!
ئیمه‌ زۆر باش ده‌زانین که‌ تو له‌به‌رئه‌وه‌ی ته‌مه‌نت
زۆره‌، دلنیا‌ین ئه‌زموون و تا قیکردنه‌وه‌ی ژیا‌نیش
هه‌ر زۆره‌. بۆیه‌ داوات لنده‌که‌ین که‌ دادوه‌رمان بیت و
گوئ رابگری بو‌ هه‌ریه‌کیک له‌ ئیمه‌ تا قسه‌ی خومان
بکه‌ین. بزانه‌ کام یه‌کیک له‌ ئیمه‌ تاوانباره‌؟

مامه‌ی پیرو ژيرو خاوه‌ن بیریش، زۆر به‌ ئارامی
گوئی راگرت تا هه‌ردوکیان به‌ته‌واوی پوداوه‌که‌ی

خویان گپرایه وه.

دوای ته واو بوونی قسه کانیان، مامه‌ی پیرو به‌ئەزمون، بۆ ئەوه‌ی پینان بسەلمینیت که ئەوانه چه‌نده ساویله‌که و نه‌زانن، هه‌روه‌ها نیشاندانی بیرو هزیری تیژی خۆی به‌مه‌به‌ستی دادوه‌ریکردن، پ‌ویشته بۆلای گویدرێژه‌که‌و هه‌ردووکه مه‌شکه دۆشاوه‌که‌ی هینانه خوارێ و زۆر به‌سپایی زاری کردنه‌وه‌و هه‌موو دۆشاوه‌که‌ی به‌گوپێ وهرکرد! ئەمجار پ‌ووی تی‌کردن و وتی: خوینی من وه‌که ئەو دۆشاوه‌ ب‌رژیته سه‌ر ئەم زه‌ویه، که ئیوه هه‌ردووکتان نه‌فام و نه‌زان و سادهو ساویله‌که نه‌بن!!!!

هه‌ر بۆیه شیخی سعیدی فه‌رموویه‌تی: له‌خۆت باشته‌هه‌لب‌ژیره‌و به‌هه‌لی بزانه. ئەگه‌ر له‌گه‌ل که‌سانی وه‌که خۆت بی، رۆژگارت لی بزرده‌بیت. هه‌روه‌ها ده‌لی: (گه‌وره‌یی به‌عه‌قله‌ نه‌که به‌سال، ده‌وله‌مه‌ندیش به‌هونه‌ره‌ نه‌که به‌مال). (سعیدی)

هر شتيک که بهلاتهوه بئ نرخ بيټ، روژيک بهکارت ديټ

روژيک پياويکي گونديي لهگه ل کورپهکهي،
لهگوندهکهي خوځانهوه بهرهو گونديکي دیکه
دهرپويشتن. (باوک) نهوهندهي کهپيويست بوو
خواردني ناماده کردو پيچايهوهو به کورپهکهي وت:
ئاویش لهسهر ريگامان دهست دهکهويټ.

کاتيک کهوتنهري، ههنگاو به ههنگاو ريگايان
دهپنوا، بينيان ناليکي ناسن لهليواري ريگا کهوتووه.
(باوک) به کورپهکهي وت: کورم! نه م ناله ههلبگرهوه،
لهوانهيه روژيک بهکارمان بيټ.

(کورپهکه) وتي: نهی باب! ناليکي ناسني شکاو چ
نرخيکي ههيهو بهکاري چي ديټ؟! بهبروای من،
نرخي نهوهي نييه که ههليبگرينهوهو لهخوماني بکهينه
بار.

(باوک) زانی که کورپه‌که‌ی تاکو ئیستا له ژیانیدا ناخۆشی نه‌بینیوه‌و تووشیی ته‌نگانه‌و لینگه‌ومان نه‌هاتووه. بۆیه نرخى ژيان به‌و شیوه‌یه که‌پییوسته، نازانیت!

له‌به‌ر ئه‌وه ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بوو، هیچی پى نه‌وت و خۆی خوار کرده‌وه‌و ناله‌شکاوه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه‌و خستیه‌ ناو توربینه‌ که‌یه‌وه‌و پ‌ویشن. له ناو ئاوايى گه‌یشتنه دوکانیكى ناله‌بندیی و (باوک) ناله‌که‌ی فرۆشت به دوو شایى، (پاره‌ی ئه‌و کاته‌ی ئیرانى) دواتر چاویان که‌وت به کابرایه‌کی گیللاس فرۆش، که به‌ره‌و گوند ده‌پ‌ویشن، بۆ فرۆشتنیان.

(باوک) به‌و دوو شاییه هه‌ندیك گیلاسی لى كړی و خستنیه ناو توربینه‌که‌ی. که گه‌یشتنه بیابان، هه‌وا ورده ورده گه‌رم ده‌بوو، ئاو/یش له‌و نزیکانه نه‌بوو. (کورپه‌که‌) له‌ لایه‌ک زۆر ماندوو، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه گه‌رماو تینوویه‌تی زۆر هیرشى بۆ هینابوو، بۆیه وتی: بابه! له‌م نزیکانه ئاو هه‌یه؟ ده‌مم وشک بووه‌و زۆر تینومه. (باوک) که له‌پیشه‌وه ده‌پ‌ویشن، وتی: ئه‌ی چۆن کورم، دواى نیو کاتژمیریى دیکه ده‌گه‌ینه ئاو.

(باوک) که زانی کورپه که ی زور تینووه و خه ریکه له رۆیشتن ده که ویت، وهک هه موو باوک/یک ئاسا دلّی پر له سۆزو خۆشه ویستی، که وته جۆش و یهک دنکه گیلای فریدایه سهر ریگا. (کورپه که) که گیلایه که ی بینى له سهر زهویى که وتبوو، زور به په له هه لیگرته وه و خواردی. ده می که له تینوان وشک ببوو، که میک به خواردن گیلایه که ته پرو فینک بووه. سه د هه نگاویکی دیکه رۆیشتن، دیسان (باوک) دنکه گیلایکی دیکه فریدایه سهر زهویى و (کورپه که) ش بوى چوو هه لیگرته وه و خواردی.

له ئەنجامدا ههر په نجا، یان شهست هه نگاویک ده رۆیشتن و (باوک) یهک دانه گیلای فریدایه سهر زهویى و (کورپه که) ش هه لیده گرته وه و ده بخوارد، تاگیلایه که کان ته واو بوون.

زوری پینه چوو گه یشتنه ئاویکی ساردو سازگار، ئەمجار (باوک) وتی: کورم! له بیرته که وتم: ئەو ناله هه لبگره وه و تۆش وتت: نرخى ئەوهى نییه و بو ئەوه ناشى که له خۆمانى بارکهین؟ هه روهک بینیت، من خۆم هه لم گرته وه و فرۆشتم به ناله ندىک به دوو شایى. به دوو شاییه که ش ئەو گیلایه که م کړین بو

تۆ. به لّام هه موویانم له سهه یه ک نه داپییت. بۆ ئه وهی،
ئه وه بزانی تۆ یه کجار نه تتوانی خۆت خوار بکه یه وه
تا ناله ئاسنه که هه لّبگریه وه! به لّام سی و هه وت جار
خۆت خوار کرده وه و دانه دانه گیتلاسه کانت له سهه
زه ویی هه لّگرتنه وه.

دهرئه نجام بینیت هه مان ناله شکاوه که، که به لای
تۆوه زۆر بی نرخ بوو، چۆن فریای تۆ که وت له
کاتی تینوویه تیدا، له بیابانیکی گهرم و وشک و بی
ئاودا؟ که و ابو هه میسه له بیرت بیّت، هه رشتیک،
که به لاته وه بی نرخ بیّت، رۆژیک به کارت دیت.

مشکی بیچاره

رۆژیک (مشک) یک به په له، له کونه که ی دیتته
دهر وه بۆ ئه وهی هه ندیک خواردن بۆ بیچوه کانی
په یدا بکات، له هیکرا چاوی بی که وت به (پشیله) یه ک که
له به رامبه ر کونه که یدا که مینی دانابوو و چاوه رپی
نیچیریکی ده کرد که دهستی بکه ویت و بیخوات، بۆ
ئه وهی که میک برسیه تی لایجیت.

(مشک) له به رئه وهی هیچ ریگایه کی نه بوو بۆ
پاکردن و خۆ رزگارکردن، هه روه ها نه شیده توانی
بگه ریته وه بۆ ناو کونه که ی، تیگه یشت که گیانی
که وتوو ته مه ترسیه وه و (پشیله) ش برسییه، بۆیه
هاتوو ه بۆ به ر ده رگای مالی ئه و.

(مشک) که وته بیرکردنه وه بۆ دۆزینه وهی پیلانیک
بۆ خۆ رزگارکردن، که به هه رشیه وه یه ک بیت بگه ریته وه
بۆ لای بیچوه کانی. ده رئه نجام به ناچاری ده ستیکرد به
زمانلووسی و ماستاو کردن و وتی: ئه ی هاو لاتی

به پریز، زور باشبوو که لیره توانیم زیار هتت بکه م.
 دوینی رانی چویلکه که یه کم دهستکه هت له گه ل چه ند
 دانه کولچه ی شیرین و زور به تام، بو کاتی پیویست
 زه خیرم کردوون. واله شوینی خوارده مهنی دامناون
 له ژووره وهی ماله که م. نه گهر موله تم پییده ی، ده چم
 ده یانه نیم بو خزمه تت.

(پشیله) ی برسی، به بیستنی نه و قسانه بیرو
 هوشی له ده ستداو به (مشک) ی وت: برؤ بزائم چ
 ده که یی و چون له گهره ی خوت پیشوازی ده که ی؟!
 (مشک)، که له ده ست (پشیله) رزگاری بوو، به سپایی
 و به هیمنی خوی گه یانده وه ناو کونه که یی و له
 کاتیکدا که له ترسی (پشیله) هه موو گیانی ده له رزی،
 دوا ی ماوه یه ک که که میک هاته وه سه رخو، وتی: تازه
 به هیچ شیوه یه ک له ماله که م ناچمه دهره وه و به وه ی
 که تا کو ئیستا کوم کردوته وه راده بویرم.

هه ندیک جاریش ده یوت: نه گهر که میکیش (پشیله)
 له به رده رگای ماله که م رابگرم ئاساییه. نه و واده زانیت
 که من ئیستا خه ریکی رازانده وه ی خوان و ئاماده
 کردنی خوارده کنانم که بوی ببه م.

له دهره وه ی مالی (مشک) یش، (پشیله) له درهنگ

هاتنه وهی نیگه ران دیار بوو. ههروهها دهیوت: له وانه شه خواردنه کان ئاماده بکات، بویه وا درهنگ دهگه پینته وه.

که و ابوو نابی بکهومه گومان و دلله پاوکی و له درهنگ هاتنه وهی بی هیوا بم. ههروهها دهیوت: جگه له چاوهروانی کردن هیچ چاره یه کی دیکه م نییه.

بزانه چۆن ده بی؟ (مشک) که له ناو کونه بچووک و تاریکه که یدا دههات و دهچوو، (پشیلله) ی بینی، له دووره وهو سلأویی لیکرد. (پشیلله) ش وتی: علیک السلام ئه ی (مشک). بو وا درهنگ هاتیه وهو ئه وهنده منت به چاوهروانی هیشته وه؟ (مشک) وتی: ههروهک له پینشدا عه رزم کردیی چووم که خواردنه کهت بو بینم، به لام به داخه وه منداله کانم وایان زانیبوو که من چووم بو میوانی و بهو زوانه ناگه پریمه وه. ران و کولیچه که یان خواردبوو. منیش ئیستا واده گه پریم به لکو شتیکی تر بدۆز مه وه که شایه نی خواردنی به پریت بی. (پشیلله) ی برسی و به ته ماح، له دلی خویدا وتی:

قهیدی نییه، هه رچهنده ماوه یه کیشه چاوهروانی ده که م به لام ده زانم، له به ره وهی (مشک) زور پیزی منی له لایه، خوانیکی رازاوه ریک ده خات و بوم دینیته

دەرەو و منیش خوار دنیکی باشی بۆ دەخۆم!
هەندیک جاریش دەبیوت: نەکا (مشک)ی فیلباز هەر
بە درۆ منی فریو دابیت و بۆ خۆ پرزگار کردن لە دەست
من ئەو تاکتیکەى بەکارهێنابیت و ئەو بەلینە درۆیانەى
پیمدابیت؟! (مشک) کە گوئی لە قسەکانى (پشیلە) بوو،
لە ژوورەو هەى کونە کەیدا وتی: ئەى (پشیلە)ى نەزان!
تۆ ئەگەر بیرو هۆشت لە سەردا هەبوایە، هەر ئەوکات
منت لە دەست نە دەدا و دەتخواردم.

نيه تپاكي

(قوباد) كه پاشايه كي ئيراني دهبيت، پوژيكي دهچيت بو راو. له شويني راوکردندا، دهكه ويته دواي مامزيك و له سه ربازه كاني داده برپيت. ئه و پوژهش كه روژيكي زور گهرم دهبيت و تينویتی هيرشي بو ديتي. دواي ماوه يه ك كه داده برپيت، له چولگه يه كدا ره شماليك دهبيت و دهچيت به ره و لايان و دهلي: ميوان راده گرن؟

(پيره ژن) يك له ره شماليه كه ديته دهره وه و زور به ريزه وه ريشمه ي ئه سپه كه ي ده گريت، تاكوو داده به زيت. پيره ژن، زور له گه ليدا رووخوش دهبيت و به جواني به خيري ديتيت و خواردن و خواردنه وهش، ئه وه ي كه هه يانبوو، بويدانا.

(قوباد) دواي ئه وه ي كه كه ميك ماندوويي لاچوو پالي دايه وه و بوخه وت. تاكوو پوژ ئاوا خه به ربي

نەبۆو. کاتیگ هەستا لەخەو، بینی زۆر درەنگ بوو! بەناچاریی هەر لەو ماله مایه‌وه. دواى پوژ ئاوا بوون، چەند مانگایه‌کیان هەبوو لە چۆلگه بەرەو ماله گه‌رانه‌وه.

(پیره ژن) کچیکى دوازدە سالانەى هەبوو زۆر ژيرو تیگه‌ یشتوو بوو، پیتی وت: کچم! بچۆ که‌میک شیر بدۆشه تا بیدەم بە میوانی خۆشه‌ویست. (کچه‌که) رۆیشت لە مانگایه‌ک شیریکى زۆریی دۆشیی. کاتیگ (قوباد) ئاواى بینی، سەریی سوورماو لەدلی خۆیدا وتی: ئەوانه‌ له‌ژیر سیبەریی ئاشتى و دادوهریى مندا له‌و چۆلگه‌یه نیشته‌جین و به‌و هەموو داهاته‌شه‌وه ژیان دەبەنەسەر، که‌چی، هیچیش نادەن بەگه‌نجینه‌ی (پاشا)! خو ئەگەر له‌ مانگیگدا که‌میک له‌ داهاى شیره‌که‌یان بدەن بەگه‌نجینه‌ی حکومه‌ت، هیچ له‌وان که‌م نابیته‌وه، به‌لام سەرمايه‌ی ولات بەرەو زیادبوون دەچیت و ئابووری/ش گه‌شه‌ ده‌کات.

هەر لەدلی خۆیدا بریاریدا کاتیگ که‌ گه‌رپایه‌وه بەرەو پایته‌خت، باج بخاته‌ سەر خه‌لکه‌که‌ی.

که‌ شه‌و تیپه‌ریی و دنیا رووناک بۆوه، (پیره ژن) بانگی کچه‌که‌ی کردو پیتی وت: هه‌سته‌ له‌ خه‌و، با

نانی به یانی بدهین به میوان. (کچه که) ههستا له خه وو
 ههروهک پوژانی رابردوو، چوو بۆلای مانگاگان که
 بیاندو شیت. به لام هه رچهند هه ولیدا شیریان نه داو
 ناچار هاواریکردو وتی: دایکه! دایکه! ههسته روو
 له خوای گه وره بکه و بپاریوه و نزا بکه. وادیاره پاشای
 ولات نیه تی گوراهو و نیازی زورداری هه یه به رامبه ر
 به خه لکه که ی!

(قوباد) سه ریی به رز کرده وه و رووی له خوا کردو
 وتی: ئه ی په روه رده گار! ئه و کچه که نازانی من کیم،
 چون زانی که من نیه تم گوراهو و ئه و بیروکه یه م به سه ر
 میشکدا هاتووه؟ (پیره ژن) ههستا و به گریان وه رووی
 له خوا کردو ده ستیکرد به پارانه وه و سکالا کردن
 بو ئه وه ی به زه یی پیناندا بیته وه و خیر و به ره که ت
 بگه رپته وه بویان و هه روه ها ئه گه ر سه روکی ولات
 نیه تی به ره و خراپه گورابی، به ره و چاکی بگه رپته وه.
 (قوباد) بانگی پیره ژنی کردو وتی: پیم بلئ:
 چونتان زانی که (پاشا) ی ئیوه، بیروکه ی زورداری
 به دلدا هاتووه؟

(پیره ژن) وتی: هه موو به یانیا ن مانگاگانی ئیمه
 شیریی زوریان ده داو ئه مپوش که نه یاندا و هیچ

نه خوښيش نين، زانيمان كه هويه كهي گوراني دلبي
سه روكي ولاته به رهو خراپي به رامبه به خه لكه كهي
خوي! چونكه بيستوومانه: (هركاتيگ سه روكي ولات
نيه تي باش بيت، خوي گه وره خيرو به ره كه تي زور
ده بارينيت بو ولاته كهي و هموو كه سيك به تي ري
و به شادي ژيان تپه رده كات. وه نه گه ر بيريش له
چه وسانده وه و نازارداني خه لكه كهي بكا ته وه، خوي
گه وره خيرو خوښي و به ره كه ت له و ولاته دا لاده بات
و به ره و ويرانی ده چيت).

(قوباد) وتي: راست ده كهي، به لام دلنيا به نه گه ر
(پاشا) نيه تي خراپي هه بيت، يان به دلدا هاتبيت،
په شيمان ده بيته وه و هه رگيز جاريكي تر به و شيويه
بيرنا كاته وه.

دواي ماويه كه كچه بچوو كه كه ديسان هه ستاو
روښت بو لاي مانگاكان كه بيان دوشيت، سه يريكرد
شيره كه هه روهك روژاني پابردوو بوو.
(قوباد) يش برياريدا كه نيتر جاريكي ديكه بيروكه ي
ئاوي به دلدا نيه ته وه و داوي ليبوردي له خوي
گه وره كردو به ره و پايته خت گه رايه وه.

راویژ کردن

یه کییک له (پاشا) یان له گه‌ل یه کییک له وه‌زیره‌کانی
خوی راویژیی ده‌کردو هه‌لوئیستی وه‌رده‌گرت،
دهیوت: من له نیوان کۆکردنه‌وه‌ی سامان و مانه‌وه‌ی
سوپا، سه‌رم سوور ماوه‌و نازانم کام یه کییک له
دوانه، هه‌لبژیرم باشتره؟ ئە‌گه‌ر ده‌ست بکه‌م به
کۆکردنه‌وه‌ی مال و سامان، سوپاکه‌م په‌رت و بلاو
ده‌بیت، ئە‌گه‌ر سوپا/ش به‌هیز که‌م و، په‌روه‌ده‌ی
بکه‌م، ئە‌و سامانه‌ی که‌ هه‌مه، له‌ده‌ستم ده‌چیت.

(وه‌زیر) وتی: باشتره هه‌ولده‌ی بو کۆکردنه‌وه‌ی
مال و سامان. (پاشا) وتی: سوپا/م لیدوور
ده‌که‌وینته‌وه. (وه‌زیر) وتی: هه‌رکاتیک که‌پیتویستیت
به سوپا بوو، پاره‌ی زۆریی پینده، تا وه‌ک په‌پووله له
ده‌ورت بسوورپیتته‌وه.

(پاشا) وتی: بو ئە‌م هه‌لوئیسته هه‌یچ به‌لگه‌یه‌کت
هه‌یه؟ (وه‌زیر) وتی: به‌لی، هه‌ر ئیستا پیت ده‌سه‌لمینم:

هەر وهک دهیبینی ئیستا له م ژوورهدا ته نانهت تاکه
میشیکیش نییه، دهستوور بده با قاپیک ههنگوین بینن.
کاتیک که ههنگوینیان هیناو دایاننا له سهه زهویی،
دوای چهند خوله کیک ژمارهیه کی زور میش هاتنه
ژووره وهو لی کۆبوو نه وه.

(وهزیر) رووی له (پدشا) کردو وتی: پیت چۆن
بوو؟ بزانه کاتی لیکه ومان و مهترسی که ده رگای
گهنجینهت کرده وهو پارهت بلاو کرده وه، هه موو
خه لک له دهورت کۆده بیته وه. ئیتر پیویست ناکات
تو هه میشه پاره خه رج بکه یی و به بیته ده بیده ی
به سوپا و رایانگری بو رۆژی لیکه ومان...
(پاشا) به و وتانه ی (وهزیر) زور خوشحال بو و
سوپا سیکرد.

رۆژی دواتر، (پاشا) هه ر هه مان شت که بو
(وهزیر) یی باس کرد بوو، بو یه کیک له (وهزیر) هکانی
تریشی باسکرد و هه لویستی ئه ویشی وه رگرت.
به لام (وهزیر) یی دووهم له ولامدا وتی: باشتره سوپا
هه میشه له حاله تی فیژکردن و په روه رده کردندا بیت.
هه روه ها به رده وام رابینریت و ئاماده بکریت بو
رۆژانی سهخت و دژوارو روداوی له ناکاوو روو

به ږوو بوونه وه له گه ل دوژمناندا.

تو که نه مږو ده ته ویت سوپا که ت له کار بخه یی و یارمه تی لی ببری، دلنیا به دلیان به رام بهر به تو ده رهنجیت. کاتیک که پیوستیت پیمان هه بیت چیده که ی؟ (پاشا) له ولامدا وتی: بو نه م و ته یه هیچ به لگه یه کت هه یه؟ (وه زیر) وتی: به لی، نه مشه و پیت سابت ده که م: کاتیک شه و داهات قاپیک هه نگوینان هیئاو زور چاوه ږوانیا نکرده تهنانه ت تاکه می شیکیش نه هاته ژووره وه بو لای هه نگوینه که! (وه زیر) ږووی کرده (پاشا) و وتی: بینیت، کاتیک که خه لک دللی رهنجاو شکا، جاریکی تر له کاتی پیوستدا له ده ورت کونابنه وه و گویت لینا گرن. بویه و و تراوه:

(چراغ از بهر تاریکی نگهدار، چوبه گشتی طبیب را زخود میازار) (سه عدی)
چرا، له کاتی تاریکیدا پیکه. کاتیکیش که له نه خو شیی چاک بوویه وه، پزیشکه که ت له خوت مه رهنجینه.

(پاشا) ولامی (وه زیر) یی دووه می زور به دل بوو. ویرای سوپا سکر دنیکی زور، پاداشتیکی باشیشی پیدا.

به زهیی هاتنهوه به (مار)

رۆژیک کابرایهکی وشتر سوار، له چۆله وانیه کدا
گه یشته جیگایهک، که کاروانچی له و شوینه پیشتر
پشوویاندا بوو. ئاگریان کردبووه و دواتر رۆیشتوون.
ههروهها بههوی هاتنی رهشهبا، ئاگرهکه له دهوروبه
بلاو بو تهوه و پووش و په لاش و دارستانی دهورو
بهیری هه موو سوتاندووه.

که سهیری کرد، ئاگر دهورهیی ماریکی زۆر
گه ورهیی داوه و له هیچ ریگایه که وه دهرفه تی
دهرچوونی نه بوو. زۆریی نه مابوو که بسووتی
و گیانی دهرچیت. کابرای وشتر سوار که زۆر
به به زهیی بوو، له دلێ خۆیدا وتی: ئه گه رچی (مار)
دوژمنه و بو باوه ر پیکردن نابیت، به لام که ئیستا
ئاوا گیانی له مه ترسی دایه، باشتروایه که یارمه تی
بدهم و رزگاریی بکه م.

توره که یه کی له سه ریی داریکی دریژ به ست و به هر شیوه یه ک بوو به ناو ئاگره که دا گه یان دیه ماره که و وتی: بچۆ ناویه وه، دهمه وی رزگارت بکه م! (مار) زۆر به په له خوی گه یانده ناو توره که که و کابراش که له وشتره که دانه به زیوو، ماره که ی له پیش خوی داناو وتی: ئیستا تو ئازادیی، بو کوی دته وی بچی برۆ، (مار)، که و ته قسه کردن له گه ل کابرا داو وتی: تو هه رچه نده له گه ل مندا پیاو هتیت کردو منت رزگار کرد، به لام تا گازیکت لینه گرم نارۆم! مه گه ر نازانیی که من دوژمنی مروقم؟ ئیستا پیم بلی: یه که مجار به تو وه بدهم یان به وشتره که ت؟ کابرا وتی: تو پاداشتی چاکه به خه راپه ده ده یه وه؟ (مار) وتی: ده توانین له خه لکی دیکه ش هه لو یست و هه ر بگرین.

وا ده رۆن ورده ورده و ماریش له ناو توره که که دا سه ریی ده رهینا وه و له پیش کابرا دا سه ر بو ئه ملا و ئه ولا دریژ ده کات و له هه ره شه کردنیش به رده و امه! کابراش هیچ چاره یه کی نییه جگه له پاران ه وه و لا واندنه وه ی ماره که، تاریگا چاره یه ک ده دوزیته وه. له کاتیی رۆیشتندا، یه که مجار چاویان که وت به گامیش. کابرا رپووی تیکردو وتی: ئایا ولامی چاکه

به خراپه ددریته وه؟ گامیش وتی: به لئ، ئه وه شتیکی
ئاشکرایه و ئه مه ته نیا سروشتی مروّقه کانه که
هه میسه ولامی چاکه هه ر به خراپه دده نه وه!

بۆ ئه وه دیش من به لگه م هه یه، من چند ساله
شیرو پۆن دده م به خاوه نه که م و هه موو سالیکیش
بیچوو یه کم ده بیته. به لام ئیستا که پیر بووم و
له مه ودوا بینچووم نابیت، خاوه نه که م منی فروشتوو ه
به قه ساب، بۆ کوشتنه وه.

(مار) وتی: زۆر باش گویت له گامیش گرت؟ کابرا
وتی: بۆ بریاردان تاکه شاهیدیک به س نییه، پیویسته
شاهیدیکی دیکه ش هه بیته.

گامیش/یان جیهیشتوو چون بۆ لای پیره
داریک و کابرا هه مان پرسیاری لیکرد. دار وتی: من
بیوه فایی و بیبه زه بیم ته نیا هه ر له مروّقه کان بینیوه!
چهند سالانیک له ژیر سینبهری ئیمه دا، داده نیشن و
دهحه سینه وه، دوایش ده مانبرن و پارچه پارچه مان
ده که ن. (مار) وتی: دوو شاهدید، بریاره که ی منیان
په سند کرد. له وه زیاتر چیت ده ویت؟ ئیستا ئاماده به
تاگازیکت لینگرم و ته واوت بکه م، کابرا وتی: ئه گه ر
شاهیدیکی دیکه ش هه ر هه مان هه لویستی ئه وانی

هه بیټ، تو هه رچی ئاره زووته بیکه و من هیچ چارم نییه.

دوا جار تووشی (مام ریوی) بوون. کابرا هه موو مهسه له که ی به دوورو دریزی بو گپرایه وه، که چون ماره که ی رزگار کردوه. (مام ریوی) یش وتی: من هه رگیز باوه ر ناکه م تو ئه م کارهت کرد بیټ و مار به و گه وره ییه بتوانیت بچیته ناو ئه م توره که وه! (مار) وتی: به لئ منی رزگار کردو چووم بو ناو توره که که ش، (مام ریوی) وتی: به کابرا، ئه گه ر راست ده که ی، زاری توره که که بکه وه ئاخو ماره که ده توانیت بچیته ناوی؟ بو ئه وه ی باش دلنیا بم که ئایا ماره که راست ده کات یاننا؟ ئه مجار من له نیوانتاندنا بریاری خوم ده دم.

کابرا زاری توره که که ی کرده وه و ماری له خوبایش زور به جوانی بو ئه وه ی مام ریوی دلنیا بکات که راست ده کات، چوو بو ناو توره که که و کابراش زاری توند به ست و پووی له مام ریوی کردو وتی: ده لئی چی؟ مام ریوی وتی: ئیستا که دوژمن له ژیر دهستی خوندایه، به هیچ شیوه یه ک ریگای ده رچوونی پیتمه ده، ئه گینا ئه و تو له ناو ده بات.

کابرا که ئەمە ی بیست، سەریی تورە که که ی گرت
و چەندین جار بە هەموو هیژیی خۆی، دای بە زەویدا،
تاگیانی دەرچوو.

(کاتیک دوژمنت بینی، که لە ناو ئاو دایە و خەریکه
دەخنکی، هەرگیز دەستی مەگرەو پزگاریی مەکه.
هەولده پی بخه‌یته سەرسەریی، تاگیانی دەر دەرچیت)
(سەعدی)

هاورپي بيوهفا

له شاري كوفه، كه يه كيكه له شاره عه ره ب
نشينه كاني عيراق، كابرايه كي زور دهوله مه ندو
دلكر اووهو سه خي هه بووه، له و ناوه دا ناو بانگي
دهر كردووه بو چاكه و پياوه تي و يارمه تيداني خه لك.
گوپه له گهل يه كيك له كاربه دهستاني حكومه ت
دهبيت به ئاشناو له كاتي پيوست و جيا جادا، زور
جار چاكه ي له گه لدا كردووه و يارمه تيداوه. كاتي
كه "مصعب" كورپي "زوبير" دهسه لاتي ويلايه تي
كوفه ي گرته دهست، نه و كاربه دهسته خو يو و
ژنه كه ي و منداله كاني له ترسي (مصعب) په ناده بات
بو مالي ئاشنا دهوله مه نده كه يي و ماوه يه كي زور
له مالي نه و دميتته وه و زور به جواني پيشوازي
ليده كات و خزمه تيكي زوري ده كات.
نه و كاربه دهسته هه لاتووه، خوي و خيزاني و
منداله كاني، له و ماوه يه دا كه له مالي دوسته كه ي

ده بیت، به شیوهی نههینی ده ژیاو هه موو خه رجیکیشیان لهسه ر ئه و ماله ده بیت.

کابرای دهوله مهند به بیئ هه وهی ته نانهت بو تاکه جاریکیش رووگرژ بیت، یان منه تی لهسه ر بکات، به و شیوهی که پیویسته نه رکیی دوستایه تی خوی به جیی دههینا.

دوای ماوهیه ک (حجاج) دیت بو کوفه و (مصعب) ده کوژیت و دهسه لات به ته واوی ده که ویته ژیر دهستی نه و.

کابرای کاربه دهستیش که له ترسی (مصعب) خوی شار د بووه، له مالی کابرای دهوله مهند هاته دهره وه و چوو بولای (حجاج).

پوژیک (حجاج) وتی: به کاربه دهسته که، تا کو ئیستا که م که سم بینوه وه ک تو لیها توو بیت؟! پیمخوشه نه گهر که سینک ده ناسی که دژیی ئیمه بیت و له لایه نگرانی نه میریی رابردوو بیت، پیم بناسینی. بو نه وهی به سزای خوی بگه یه نم.

کاربه دهستی بیوه فاو بیئه مه کیش یه کسه ر ئامارهی به هه مان نه و که سه کرد که دوستی بو و له کاتی ته نگانه دا فریای که وتبوو و خزمه تی ده

کرد! وتی: کابرایهک ههیه لهه شاره، (مصعب)
لهکاتی فهمانره واییدا پارهیهکی زوری بهئه مانهت
پی سپاردوو.

(حجاج) بهپهله ناردیی بهدوای کابراداو دوای
لیکولینه وهو ئهزیه تکر دنیکی زور ئه مجار داوای ئه و
پارهیهی لیکرده وه که (مصعب) له لای داناوه! کابرای
دهوله مهند وتی: بروام پی بکه هیچ پارهی (مصعب)
له لای من نییه.

(حجاج) وتی: فلان کار به دهسته که تو زور باش
دهناسیت، واده لیت! کابرای دهوله مندیش وتی: تاوانی
من هه ره ئه وهیه که بو ماوهی چه ندین مانگ ئه و که سه،
که له ترسی (مصعب) له هیچ جیگایهک په ناگایهکی
نه بو، من له مالی خوم په نام داوه و به هه موو توانای
خومه وه خزمه تم کردوو.

ئه گهر تو باوه ر به من ناکه ی، له ژن و منداله کانی
پرسیار بکه. (حجاج) داوای خیزانی کار به دهسته که و
منداله کانی کردو پرسیری لیتان کردو وتی: ئایا ئه و
کاته که (مصعب) له کوفه حوکی ده کرد ئیوه له کوئ
بوون؟ ژنی کار به دست که ژنیکی راست و به وه فاو
به ویژدان بوو، وتی: ئیمه له مالی فلانه دهوله مهنده

بووین و زور خزمه تی ئیمه ی ده کرد.
(حجاج) ئەمجار دلنیا بوو که کار به دهسته که چه نده
بینرخ و بیوه فاو سپله یه. هه ر ئەوکات دهستوریدا که
هه زار داری لیبده ن و جارچیش له ناو شاردا هاواری
ده کرد که هه ر که سیک چاکه و پیاوه تی له بیر بکات و
خیانه ت به خاوه ن چاکه بکات، سزای ئەوه ده بیت.
هه روه ها داوای لیبووردنیشی له کابرای بیتاوان
کردو ئازادیکرد، کار به دهسته که یشی له سه ر کار
دوور خسته وه و به سزای خو ی گه یاند.

(حجاج) و براكه‌ی

پوژیک (حجاج) ده‌چیت بو راو، له دهره‌وه‌ی شار
تووشی عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی ده‌بیت و لئی ده‌پرسیت:
له کوپوه دیی؟ کابرای عه‌ره‌ب، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که
(حجاج) باش ده‌ناسیت و ده‌یزانی که ئه‌و سه‌روکی
عیراقه، وتی: له یه‌مه‌نه‌وه دیم. (یمن)

(حجاج) به‌هه‌لیکی باشی زانی و هه‌والی براكه‌ی
خوی لیپرسی: که سه‌روکی (یه‌مه‌ن) بوو، وتی:
(محه‌مه‌د) کوری (یوسف سه‌قفی) خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی
ولاته‌که‌تان چونه؟ کابرای عه‌ره‌ب وتی: سه‌روکی
ئیمه، یه‌کیکی هه‌یکه‌لی، قه‌له‌و، هه‌لمساو و که‌یفی زور
سازه.

(حجاج) وتی: له چونه‌تی شه‌خسی ئه‌و ناپرسم.
سه‌باره‌ت به‌ فه‌رمان‌ره‌وایی و دادوهریی ئه‌و پرسیار
ده‌که‌م، که ئایا له‌گه‌ل خه‌ لکدا چونه؟

کابرای عه‌په‌ب وتی: پ‌روا بکه به‌ئ‌ندازه‌ی یه‌ک دنکه جو، به‌زه‌یی و ویژدان له دل‌ی ئه‌و سه‌روکه‌ی ئیمه‌دا نییه‌و دروست نه‌بووه. پیاویکی زور چه‌وسینه‌رو بی به‌زه‌یی و له‌وپه‌ری بی ره‌وشتی‌دایه‌و له‌خوبایی و خو‌په‌ر ستیه‌که‌ی، هیچ سنووریکی نییه‌.

(حجاج) وتی: بو تاکو ئیستا هیچ کامیک له ئیوه، سکالاتان به‌رز نه‌کردۆته‌وه، له‌لای براگه‌وره‌که‌ی؟ (حجاج) بو ئه‌وه‌ی چه‌وساندنه‌وه‌ی ئه‌وتان له‌سه‌ر لابیات.

کابرای یه‌مه‌نی، وتی: (حجاج) که له‌و گه‌وره‌تره، له‌ ویش بی به‌زه‌یی تره. خه‌لکی یه‌مه‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ ده‌زانن، تاکو ئیستا سکالایان به‌رز نه‌کردۆته‌وه بۆلای (حجاج).

(حجاج)، له‌کابرای عه‌په‌بی یه‌مه‌نی پرسی: تو من ده‌ناسی؟ کابرا وتی: به‌لێ! تو “حجاج‌ی” و سه‌روکی ئیمه‌یش برای تویه!

(حجاج) وتی: له‌ من نه‌ترسای که ئه‌و هه‌موو قسه‌ ناحه‌زو بی جیانه‌تکرد، له‌ باره‌ی براکه‌ی من؟ عه‌په‌به، وتی: نه‌خیر! هه‌ر که‌سینک حه‌ق بلێت، له‌ناحه‌ق ناترسیت و هه‌رکه‌سینکیش له‌خوا بترسی،

جگه له ئه‌و، له هيچ كه‌سى ديكه ناترسيت. (حجاج)
رووى له هاورپيكاني كردو وتى: ئه‌و پياوه له‌به‌ر
خاتريى خوا، له لومه‌ى هيچ لومه‌كه‌ريك ناترسيت و
بى باكيشه له هه‌ره‌شه‌ى هه‌موو خاوه‌ن ده‌سه‌لا تيك.
(حجاج) له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا كه له بيته‌زه‌بيدا هاوتاي
نه‌بووه، به‌لام له‌به‌ر راستى و نه‌ترسى ئه‌و كه‌سه،
برياريدا هه‌زار دره‌م بدرت به‌و پياوه‌و براكه‌شى
له‌سه‌ر ده‌سه‌لات لادا، كه سه‌روكى يه‌مه‌ن بوو.

نامه‌یک بو خوا

هه‌وال درا به یه‌کیک له (پاشا) یانی ئیرانی که له فلانه ریگا، ده‌که‌س ده‌ستیانکردوو به‌دزیی و پریگرتن و نازاردانیی خه‌لک، که به‌و ریگایه‌دا تیپه‌رده‌بن.

(پاشا)، ده‌ستوووریدا که‌به‌ زوترین کات به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بیته، ده‌بی ئه‌وانه‌ بگیریین و بیان هیئن بۆلای من. ئاسایش دوا‌ی هه‌ولدانیکی زور هه‌ر ده‌که‌سیان گرتن و که‌وتنه‌پری به‌ره‌و پایته‌خت و هه‌والی ده‌ستگیر کردنی هه‌ر ده‌که‌سیشیان نارد بۆ پایته‌خت، بۆ ئه‌وه‌ی زوو ئه‌و هه‌واله‌ بگه‌یه‌نن به‌ (پاشا).

شه‌ویی دووهم یه‌کیک له دزه‌کان رایکردو هه‌رچه‌ند هه‌ولیاندا بۆ یان نه‌گیریه‌وه. له‌به‌رئه‌وه هه‌والی گیرانی ده‌که‌سیشیان راگه‌یاندبوو، نه‌ده‌کرا ژماره‌یان له‌وه‌ که‌متر بێ. بۆیه‌ به‌ناچاریی کابرایه‌کی بیتاوانیان گرت که‌ تازه له‌سه‌فه‌ریی حه‌ج ده‌گه‌رایه‌وه، له‌ جیاتی دزه‌ی راکردوو، ده‌ست و پێیان به‌ستنو

ویپرای دزه‌کانی تر بردیان بۆ به‌ندیخانه!
 دوای دووسی حه‌فته، هه‌ریه‌کیک له‌دزه‌کان به‌نامه
 دۆست و خزمه‌کانیان ئاگادار کرده‌وه، که‌خاوه‌ن
 ده‌سه‌لات بوون و پله‌و پایه‌یه‌یان هه‌بوو، له‌کاروباری
 حکومه‌تداو ئازاد کران. جگه‌ له‌و پیاو هه‌بیتاوانه، که
 هیچ که‌سی نه‌بو و هیچ که‌سی نه‌ده‌ناسی تا
 په‌یوه‌ندی پیوه‌ بکات و داوای لی بکات که هه‌ولی
 رزگارکردنی بۆ‌بدات.

یه‌کیک له‌ پاسه‌وانه‌کانی به‌ندیخانه، زۆر دلی بۆ‌ئه‌و
 گیراو هه‌بیتاوانه سووتاو وتی: تۆش واباشه‌ نامه‌یه‌ک
 بۆ دۆسته‌کانت بنییری به‌لکوو رزگارت بکه‌ن.

کابرای بیتاوان وتی: تۆ راست ده‌که‌ی. ده‌ستیکرد
 به‌نامه‌ نووسین و ته‌واویی به‌سه‌ره‌ته‌که‌ی خۆی له
 نامه‌که‌دا باسکردو جوان پیچایه‌وه‌و خسته‌یه‌ ناو پاکه‌ت
 نامه‌یه‌ک و له‌سه‌ری نووسی (از بندده‌ای فقیر، به
 خدای جلیل) هه‌روه‌ها داوای له‌پاسه‌وانه‌که‌ کردو وتی:
 تکایه‌ ئه‌و نامه‌یه‌ ببه‌ بۆ سه‌ربانی به‌ندیخانه‌و جیی
 بیله‌.

به‌ئه‌میری خوای گه‌وره‌ به‌ هۆی هاتنی ره‌شه
 (با)، نامه‌که‌ ورده‌ ورده‌ رۆیشت تاگه‌یشته‌ ناو باخی

کۆشکی (پاشا). (پادشا) که له بهر به یاندا له ناو باخدا
پیا سه ی ده کرد، چاوی به نامه که که وت و به سه رهاتی
کابرای بیتاوانی خوینده وه ده ستووریدا که بیهین
بۆلای، تا له زمانی خۆیه وه هه موو شتیکی گوی لیبیت.
کاتیک که هینایان و لئی پرسی: تا کوو ئیستا ئه و
به سه رهات هت له لای هیچ که سیکی دیکه باس کرد وه؟
کابرای بیتاوان وتی: نه خیر، بینیم هه ریه کیک
له به ندیه کان نامه ی نووسی بۆ دۆسته کانی خۆیی و
ئازاد کران، منیش هیچ که سیکم نه بوو، جگه له خوای
گه وره، که په نای بۆ بیه م و نامه شم هه ر بۆ ئه و
نووسی. چونکه هه ر ئه وه که سیی هه موو بیکه سان
و ده لیلیشه بۆ هه موو داماوو بیپه نایان.

(پاشا) وتی: نامه ی تۆ، خوای گه وره گه یانیدی
به ده ستی من و کاریکی زۆر باشت کرد که نامه ت بۆ
ئه و نووسی.

ده ستووریدا، بردیان بۆ چه مام و دواتر ئه سپیک و
خه لاتیکی زۆر له گه ل هه زار دیناری پیداو نارديه وه بۆ
ولاتی خۆی. (فه رمووده ی خوايه که ده لئ: هه رکه سیک،
پشت به خوا ببه ستی، خوا به سه بۆ ئه و.)

پاسهوانی پینج ساله

له شه‌ری جیهانی دووهمدا، که له ساللی ۱۹۳۹-
۱۹۴۵ی زایینی دریژه‌ی کیشا، ده‌سته‌یه‌ک له هیزه‌کانی
سوپای ژاپون هاتن بو یه‌کیک له دوورگه‌کانی
فیلیپین، که ده‌که‌ویته ئه‌قیانووسی گوره.
له‌کو‌تایی ته‌واوبوونی شه‌ردا، کاتیک که‌شتی
ژاپونیه‌کان هات بو ئه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کانی خو‌ی
بباته‌وه‌و ئه‌و دوورگه‌یه جی بیلیت، هه‌موو
سه‌ربازه‌کان، زور به‌په‌له خو‌یان گه‌یاندده ناو
که‌شتیه‌که‌و رو‌یشتن. به‌لام یه‌کیک له‌سه‌ربازه‌کان،
که له گۆشه‌یه‌کی دوور، سه‌رگه‌رمیی پاسه‌وانیه‌که‌ی
بوو، له بیرکراو له دوورگه‌که به‌جیما.
سه‌ربازه ژاپونیه‌که دوا‌ی چهند کاتژمیریک بینی،
که‌س نایه‌ت بو‌لای! له‌خه‌لکی گونده‌که‌ی پرس‌ی:
سه‌ربازه‌کانی ئی‌مه بو دیارن‌ین و بو کو‌ی چوون؟
ئه‌وانیش وتیان: ماوه‌یه‌که هه‌موویان سواری‌ی که‌شتی
بوون و رو‌یشتن.

سەربازیی هەژارو جیماو، جگە لەوەی کە خەم
و پەژارە بەتەواویی دڵ و میشکی داگرت لە لایەک،
لە لایەکی دیکە شەو، خەمی ئەوەی هەبوو کە نەبادا
بە هەلاتوو تاوانباریی بکەن، لەبەر ئەوە زۆر دڵتەنگ
بوو و هەمیشە خەمی دەخوارد.

دوای ماوەیەک، یەکیک لە خەلکی گوندەکە زۆر
بە پەرۆشەو هەبوو بۆحالی ئەو سەربازەو هێنایەو
بۆمالی خۆی و زۆر پێزی لیگرت. دواتر لەبەر ئەوەی
سەربازەکە زۆر دەست و دڵ و داوین پاک بوو، لە
هەموو بارەیه کەو بەواوەر پیکراو و دلسۆز بوو، کچی
خۆی پێداو کردیی بەیەکیک لە ئەندامانی مالهەوی
خۆی.

دەرەنجام سەربازیی لە بیرکراو، ماوەی پینچ
سالی تەواو لەو شوینە سەرگەرمیی ژیان بوو. دوای
ماوەیەک ژاپۆنیەکان کە لەو جۆرە روداوانەیان زۆر
بوو، هەروەها لە زۆر شوینی دیکەش سەربازیی
بزرکراویان هەبوو و نەیان دەزانی، کەوتنە گەپان و
هەولدان بۆ دۆزینەو هیان.

دوای ماوەیەکی زۆر درێژ خایەن، کۆنسۆلی
ژاپۆن ئاگادارکرا کە سەربازییکی ژاپۆنی لە فلان

دوورگه يه. سه ربازي له بيركراو و به جيماو، كه بيستي وا كاربه دهستاني ژاپوني خه ريكن دين و ده بيه نه وه بو ژاپون، زور به په له جله سه ربازيه كه ي خوي پوشيه وه و چوو بو هه مان جيگا كه پاسه واني ليده كړدو له بيركرا.

زور چالاكانه وه ستاو تفهنگه كه ي له ناو ده ست گرت، كاتيک لپرسراواني ژاپوني هاتن بو نه و شوينه و ده گه پان له سه ربازه كه، بينيان واتفهنگ به ده سته وه له هه مان جيگا، كه بو ي دياريكرا بو، سه رگه رمي پاسه واني و نه نجامداني نه ركه كه ي خويه تي!

وتيان: چند ساله تو چيت كړدو وه؟ نه ویش وتی: وا پينج سالی ته واوه من هر پاسه وانی له و شوينه ده كه م كه بوم دياريكراوه و پيم سپيردراوه! لپرسراو و كاربه دهستاني ژاپونيش كه نه و ه يان بيني و گوئيان له قسه كانی سه ربازه كه بو، سه ره رای نه وه كه زور خه میان لیده خوارد، زوريش پيکه نين و دواتر له هه موو شتيك تيگه يشتن و زوريش يارمه تيانداو نه وه ي كه پيوستيش بوو بويانكرد.

دزو دهلهمند

ئيوارهيه كي درهنگ، كومه ليك دز له جيگايه ك
دانيشتبوون، پياويكي دهلهمند به كيسه يه كي پر
له پاره وه به لاياندا تيپه ر بوو. يه كيك له دزه كان كه
به ته من له هه موويان بچووكتر بوو، وتي: پيتان
چونه كه من له ماوه يه كي زور كورتدا نه و كيسه
پاره يه ي لي بدزم! هاورپكاني وتيان: چون ده تواني
نه و كاره بكه ي؟ نه و يش وتي: ئيوه له جيگاي خوتان
دانيشن و سه يركه ن.

هر كه كابر اي دهلهمند تيپه ر يي، دزه ش دوا
به دواي نه و ههنگاو به ههنگاو كه وته شويني. كه
دهلهمند ده رگاي كرده وه و چوو بو ژووره وه، له بهر
نه وه كه تاريك بوو، دزه ش هر به دواي نه ودا چوو
بو ژووره وه و له گوشه يه كدا خوي شارده وه.
دهلهمند كيسه پاره كه ي هر له پيشه وه له سه ر
پارده يه ك دانا. كه واپنده چوو زوريش تهنگاوبي،

بۆيە بەپەلە خۆي گەيانده سەر ئاوو داواي له خزمەتکارهكەي كرد، وتی: مه‌سینه‌م بۆ پرکه له ئاوو بۆم بینه. تا خزمەتکاره‌كه مه‌سینه‌ي ئاماده‌كرد، دزه‌ش پاره‌كه‌ي ر‌فاندو بۆي دهرچوو و گه‌رايه‌وه بۆلای دزه‌كاني تر.

كاتیك به‌سه‌ر هاته‌كه‌ي بۆ یان گه‌رپايه‌وه، ئەوانیش وتیان: تۆ بئويژدانیت كردوو به‌رامبه‌ر به خزمەتکاره‌كه چونكه كابرای ده‌وله‌مه‌ند، ئەو تاوانبار ده‌كات به دزینی پاره‌كه‌و ئازاری ده‌دات.

دزه‌ش وتی: خه‌متان نه‌بییت هه‌ر ئیستا ده‌چم خزمەتکاره‌كه‌ش ر‌زگار ده‌كه‌م. یه‌كسه‌ر گه‌رايه‌وه بۆلای مالی ده‌وله‌مه‌ندو له به‌رده‌رگای ئەوان وه‌ستاو گوئی لیبوو خزمەتکاری بیچاره‌ هاوار ده‌كات و سویندی جو‌راو جو‌ر ده‌خوات و ده‌لی: من ئەو پاره‌یه‌م نه‌ بینیه‌وه به‌خوا من پاكه‌م. ئەویش باوه‌ری پیناکات و زیاتر یخاته ژیر فیشارو هه‌ره‌شه‌ي لیده‌كات.

دزه‌ي گه‌نج و وریاش، له‌و كاته‌ ناسكه‌دا له‌ دهرگای دا. هه‌ر كه‌ دهرگا كرايه‌وه، كیسه‌ پاره‌كه‌ي له‌سه‌ر ده‌ست بوو وتی: قوربان من شاگردی دراوسیی دوكانی تۆم، ئەر‌بابه‌كه‌م سلأوی هه‌بوو بۆتان و

وتى: لەبەر ئەوەى زۆر بەپەلە بوو بۆ مال، كاتى داخستنى دوكان ئەو كىسە پارەى لە بىر چووو و وا بەهۆى منەو و رەوانەى كردۆتەو و بۆتان.

دەولەمەند زۆر خۆشحالبوو و سوپاسىكردو هاته پيشەو و كەپارەكە وەربرىت، دزەى زۆر زانىش وتى: بەرپز! ناكړئ، من بەبى رەسىد ئەو پارەيەت بدمەو. بچۆ كاغەزو پینووس بینه و بنووسه كه من ئەو پارەيەم له فلان كەس وەرگرتۆتەو، بۆ ئەوەى ئەربابەكەم دلنیايیت.

تا دەولەمەند بەپەلە چوو قەلەم و كاغەز بێنى، دزەش بۆى دەرچو و گەپايەو بۆ لای هاوړيكانى و بەسەر هاتهكەى بەدوو و دريژى بۆ گيژانهو. كەچۆن خزمەتكارەكەى پزگار كردوو و چ پيلانيكى بەكار هيناو و پارەكەشى هەر هينا!

هاوړيكانى لەبەر زيرەكى و وريايى ئەو، وتیان: ئەگەرچى تۆ بەتەمەن زۆر مندالتريى لەئيمه، بەلام بە بيرو هۆش لە هەموومان گەرە تری و شايەنى ئەوەى كه له ئەمرو بەدواوه سەركردهى ئيمه بيت و هەمووشتيك بەپرس و راي تۆ بكریت.

بهی میوان نان ناخوری

ده‌گیړنه‌وه گوايه، "ئيبراهیم" پیغه‌مبهر (س) نه‌یتوانیوه به‌ی میوان، هیچ ژهمیک نان بخوات، تا که‌سیک له‌گه‌لیدا له‌سهر خوان دانه‌نیشتییت، ده‌ستی دریژ نه‌کردووه بو خواردن.

وهک ده‌لین: به‌ته‌نیایي ئاره‌زووی خواردنی نه‌کردووه و زور جار به‌مه‌به‌ستی په‌یدا‌کردنی میوان له‌مال چوو‌ته دهره‌وه و گه‌راوه به‌دوای که‌سیک‌دا که له‌سهر خوان له‌گه‌لیدا دانیشتییت، تا به‌یه‌که‌وه نان بخون.

گوايه جاريک زور گه‌راوه تا له‌هیکرا چاویي که‌وتوو به‌کومه‌لنک پیاو که ژماره‌یان ده‌گه‌یشته پانزه تا شانزه که‌س و هه‌ریه‌که‌ی خاکه نازیکی له‌سهر شان بووه، به‌مه‌به‌ستی گه‌ران به‌دوای کارکردندا بو بژیوی مال و منداله‌که‌یان.

(ئيبراهیم) داوای لیکردوون که بونان خواردن

له‌گه‌لیدا بچن بۆماله‌وه. به‌لام ئه‌وان ده‌لین: ئیمه کریکارین و به‌دوای کاردا ده‌گه‌رین، به‌لکوو بژیویک بۆ ژيانی رۆژانه‌ی منداله‌کانمان به‌ده‌ست بینین؛ که ئیستا چاوه‌رپی ئیمه ده‌کن که بگه‌ریننه‌وه...

ئه‌گه‌ر ئیستا ئیمه له‌گه‌ل تۆدا بیننه‌وه بۆ مال، ده‌بی ئیوارێ به‌ده‌ستی به‌تاله‌وه بچینه‌وه بۆ مالی خۆمان و ئه‌و کاته منداله‌کانمان شه‌و به‌ برسیه‌تی ده‌خه‌ون. له‌به‌رئه‌وه ناتوانین بانگه‌یشته‌که‌ت لی قبول بکه‌ین.

هه‌ر بۆیه که‌وتنه‌ ریگا و رۆیشتن. (ئیبراهیم) له‌ دلی خۆیدا وتی: ئه‌گه‌ر ئه‌وانه، ده‌عه‌وه‌ته‌که‌م قبول نه‌که‌ن ئیتر من ناتوانم که‌سیتر په‌یدا بکه‌م که له‌گه‌لمدا بۆنان خواردن، بیته‌وه بۆمال.

له‌به‌ر ئه‌وه دیسان دوایان که‌وت و داوای لی‌کردن و وتی: مه‌ترسن، ته‌نیا له‌خوانه‌که‌مدا هاوبه‌ش بن، من رۆژانه‌ی ئه‌م‌رۆشتان پیده‌ده‌م، تا به‌و پارهیه‌ بتوانن خواردن بۆمنداله‌کانیشتان ریکبخه‌ن.

به‌و شیوه‌یه‌ پیاوه‌کانی رازی‌کرد که له‌گه‌لیدا بچنه‌وه بۆ مال و دوای نان خواردن به‌هه‌ر یه‌کیک له کریکاره‌کان رۆژانه‌ی ته‌واویی پیدان و زۆر به‌ ریزه‌وه به‌رینکردن.

ئەوانىش، كاتىك كەم كەم دوور دەكەوتنەوہ
لەمالى (ئىبراھىم)، لە ناو خۇياندا دەيان وت: واديارە
دىنى (ئىبراھىم) دىنىكى زۆر راستە، بۆيە دلى ئەوہندە
باشەو خواردن و خواردنەوہو تەنانەت بەھەر
يەككىش لە ئىمە رۆژانەكەشى پىداين!
لەئەنجامدا ھەموويان گەرانەوہ بۆلاى (ئىبراھىم)
و چوون بۆسەر دىنى ئەو و بىرو باوہپى ئەویشان
پەسندکرد.

دکتور و نهخوش

پیاویک دهچیت بو لای دکتور و دهلی: ئەمپرو
سی رۆژه نهخوشم و زوریش بیهیزم. دکتور پیی
دهلی: ئەمپرو چیت خواردوو؟ کابرای نهخوش دهلی:
له بهر ئەوه گه دهه زور باش کارناکات و ههست
به ئازار ده کهم، شتیکی ئوام نه خواردوو که شایانی
باسکردن بیت.

دکتوریش دهلی: هه چچی خواردووته پیم بلی.
نهخوش دلئ: بهیانی پیش ئەوهی که بیم بولای تو
رینگام که و ته دوکانیکی سهروپی فرۆشی، شهش
دانه سهرم کرین و خواردم! ئیستا تو هه ر سی دانه
حیسابکه.

چل دانه پیشم خوارد، تو هه ر بیست دانه حیسابکه.
دهنانیشم له گه ل خوارد، تو هه ر پینج نان حیسابکه.
کاتی که له دوکانی سهروپی فرۆشی تیپه ر بووم،
که میک ئاره زووی خواردنی شیرینیم کرد، ده کیلو

هه‌لواى تىكه‌ل، له‌گه‌ل بادامم كړى و خواردم. تۆ هه‌ر پيڼج كيلوى حيسابكه.

دواتر گه‌يشتمه دوكانىكى ميوه فروشى و چاوم كهوت به‌ترى، كه له‌به‌ر جوانى بريقه‌ى دهاو زور سه‌رنجى راكيشام و وتم: له‌وانه‌يه بو كردنه‌وه‌ى ئاره‌زوى خواردن باش بيت، هه‌ر بويه هه‌شت كيلوشم له‌و كړيى و خواردم. تۆ هه‌ر چوار كيلو حيسابكه.

له‌كوټايدا ده دانه كاله‌كيشم كړيى و ئه‌وانيشم خوارد، تۆ ده‌توانى هه‌رپيڼجى حيسابكه‌ى.

دوكتور وتى: ئيتر به‌سسسه! ئه‌مجار تۆ گوى له‌ من بگره تاپيټ بليم: دواى شه‌ش سالى ديكه تۆ له‌و سگ په‌رستيه سه‌رت سوور ده‌ميينى، تۆ هه‌ر سى سال حيسابكه. چوار سال دواتر ده‌ته‌قى و، تۆ هه‌ر دوو سال حيسابكه. هه‌ر دووك چاوت كويز ده‌بن، تۆ هه‌ر چاويك حيسابكه. هه‌ر دووك قاچت شهل ده‌بن و ناتوانى برؤيى و له‌ جىگاي خوټ بجوئى، تۆ هه‌ر قاچيک حيسابكه. دواى ئه‌و هه‌موو به‌لايانه‌ى كه‌به‌سه‌رت ديڼ، ده‌مري و كاتيک ده‌تخه‌نه ناو گوږ، سه‌د عاره‌بانته گل له‌سه‌ر رۆده‌كهن، تۆ هه‌ر په‌نجا حيسابكه.

حاکم و درۆزن

کابرایه کی درۆزن که زۆر به ناو بانگ و بئ وینه ده بیته بۆ درۆ کردن و هه موو که سیک ده یزانی که ئه وه درۆزنه و هه رچی ده لئ: له پاستی به دووره، رۆژیک به پیکه وت ده چیت بۆ لای خاوهن ده سه لاتیک و ئه ویش پئی ده لئ: ئه گه ر درۆیه ک بکه یت و من نه م بیستیت، هه زار دینارت پیده ده م.

کابرای درۆزن وتی: به رده یه ک که به پاره، کربووم، له مال رایکرد، هه ر چه ند به دوایدا گه رام، نه م دۆزیه وه. وارپیکه وت دوی چه ند رۆژیک باوکم له بازار شوتیه کی کربوو، کاتیک شوتیه که م له تکرد، سه یرمکرد به رده ی هه لاتوو، وا له ناو شوتی دا له سه ر کورسی دانیشتوووه و سندوو قیکی له پیش خوی داناوه له گه ل کۆمه لیک که ره سه ی پینه چه تی و بووه به پینه چی و به بیخه می، خوی سه رگه رم کردوو به پیلوو پینه کردن و دروونه وه و خه لکیکی زۆریش

دهورهیان لیدابوو، واپیدهچوو له ئیشهکهی زۆر رازیی بن.

(حاکم) وتی: ئەو ههچ نی یه، لهو درۆیانهم زۆر بیستوووهو شتیکی وا بلی که نهم بیستییت. کابرای درۆزن وتی: له گه‌ل باوکه‌م دا له سه‌فه‌ریی حه‌جان، له ناو که‌شتیدا بووین و له ده‌ریای عه‌مان تپه‌ر ده‌بووین، رۆژیک له هه‌یکرا ده‌ریا بوو به‌توفان و ر‌هه‌یله‌و دنیا تاریک بوو!

که‌شتیوان به‌ دووربین سه‌یری ئەملاو ئەولای ده‌کرد، یه‌کسه‌ر ده‌ستوویدا که‌تۆپخانه‌ بکه‌وێته‌ کارو ئەوانه‌یش که‌چه‌کیان پێیه، ته‌قه‌ی هه‌وایی بکه‌ن. دوا‌ی کاتژمێرێک دنیا ر‌وناک بو‌وه‌و توفان نه‌ما.

منیش له‌ که‌شتیوانم پرسی: هۆی ئەو ته‌قه‌کردنه‌ چیه‌وو؟ ئەویش وتی: ماسیه‌کی گه‌وره‌ سه‌ریی له‌ ده‌ریا ده‌ره‌ینابوو که‌شتیه‌که‌ی ئێمه‌ی قوتدا، به‌هۆی ئەو ته‌قه‌کردنه‌ ماسیه‌که‌ نه‌یتوانی ئەو هه‌موو گوللانه‌ هه‌زم بکات. بۆیه‌ به‌ناچاریی له‌ دواوه‌ فری دانه‌وه‌و که‌شتیه‌که‌ش به‌زاریدا هاته‌وه‌ ده‌ره‌وه‌.

(حاکم) وتی: ئەوه‌شم بیستوووه‌، شتیکی بلی که‌ نه‌مبیسیت بیته‌، کابرای درۆزن وتی: زۆر باشبوو

که و ته وه یادم، له ناو نوسراوه کانی (باوکی په حمه تیم دا، نوسراو یکم دۆزیه وه، گوايه باو کم دهه زار دیناری داوه به باوکی په حمه تیت به قهرز، ئیستا ش ئه و پاره یه نه دراوه ته وه.

ئینجا (حاکم) په نگی گوراو وتی: ئه وه درو یه!
من هه رگیز شتی ئاوام نه بیستوه که ئیمه پارهمان
له هیچ که سیک قهرز کردیت! کابرای دروزن وتی:
که و ابوو من ئیستا هه زار دیناره کم دهستکه وت و
ناوی خوی لیبینه.

نازایی و نهترسی مندالیک

له زهمانی دهسه لاتداریتی (هه شام) کورپی (عبدالملک)، گرانی و برسیه تی هه موو شوینیکی گرت هوه و سی سال دریژهی کیشا. کومه لیک له عه ره بی ده شته کی که ژیانان زور دژوارو پر مه ترسی بوو و له و په رپی برسیه تیدا ده ژیان، برپاریاندا که بچن بولای خه لیفه و باسی به دبختی و مهینه تیه کانی ژیان بی خویان بکه ن. بو ئه وهی هه ندیک یارمه تیان بدات، به لکوو ئه گهر هه ر نه بی بو ماوه یه کی که م له برسیه تی رزگاریان بیته.

کاتیک چوون بولای خه لیفه، هه رچه ندی خویان هیناو برد له شه رمان و له ترسان هیچ کامیک توانای دهر برینی مه به ستیان نه بوو!

له نیوان ئه و کومه له پیاوهدا، مندالیکی بچووک هه بوو به ناوی (دهرواس) کورپی (حبیب) ئه و منداله، که له بهر ترسه نوکی و شه رمنی خه لکه که یی و

ههروه‌ها بۆ حالی ئه‌وانیش زۆر خه‌میی ده‌خوارد،
به‌وپه‌رپی لی‌ها‌توویی و چاو نه‌ترسیه‌وه هاته‌ پێشه‌وه‌و
له‌به‌رامبه‌ر (هه‌شام) دا وه‌ستاو وتی:

قسه‌ یان کورته‌ یان درێژ، به‌لام مه‌به‌ستیی قسه‌که‌ر
کاتیک به‌باشی ده‌گات به‌گویی گویگرو لی‌ تیده‌گات،
که‌ به‌دریژی قسه‌که‌ی بکات. خه‌لیفه‌ ریگای پێداو
(درواس) به‌و شیوه‌یه‌ قسه‌کانی ده‌ستپێکردو وتی:

• سێ سالی ته‌واوه‌، که‌ ئیمه‌ توشیی گرانی و
هه‌ژاری بووین.

- سالی یه‌که‌م، هه‌موو به‌زمان بوو به‌ئاو،
- سالی دووهم، گوشت له‌ له‌شمان بڕا،
- سالی سێیه‌م، ئیسکه‌کانمان هه‌موو سوانو
تویکیان به‌ردا.

ئه‌ی خه‌لیفه‌! خۆت ده‌زانی مال و سامانیکی زۆر
له‌ژیر ده‌سه‌لاتت دایه‌، ئه‌و مال و سامانه‌، یان هی
خوایه‌، یان مالی خه‌لکه‌، یان مالی خودیی تویه‌.
ئه‌گه‌ر مالی خوایه‌، که‌وابوو به‌نده‌کانی خواش
به‌شیان تیدا هه‌یه‌و پێویسته‌ هه‌ندیکیان پێ بده‌ی،
تا له‌برسان نه‌مرن. ئه‌گه‌ر مالی خه‌لکه‌ لی‌بگه‌رپی با
ئه‌وانیش له‌ مافی خۆیان که‌لک وه‌ربگرن و کۆتایی به‌

مه ترسیه که یان بیت.

وه ئه گهر مالی خودی تۆشه، بهو بیچارانه که
بهندهی خون و لهو په پیری هه ژاری و برسیه تیدا
دهنالینن، بهزه بیته وهو یارمه تیدانیان به کاریکی
رهوا بزانه.

خه لیفه وتی: ئه و منداله له هه رکامیک لهو سی
شخانه که باسی کرد دهرفته تی بو دروستکردنی هیچ
به هانه یه که نه هیشت. هه ره هه مانکات دهستووری به
به پرسی گه نجینه دا بو ئه وهی سه د هه زار ئه شرافتی
پاره ی ئه و کاته بدن به عه ره به دهشته کیه کان و سه د
هه زار دره همیشه بدن به (درواس) به لام (درواسی)
زاناو ئازا وتی: من هیچ پیویستییه کم بهو پاره یه نییه و
له جیاتی من بیده به خه لکه که م.

قوبادو دزانی پارو زير

دهگيرنه وه گوايه بريكي زور پارو زير
له گه نجينه ي (قوبادي ساساني)، كه يه كيک له
دهسه لاتداراني سهرده مي خوي بووه، دزراوه و هيچ
كه سيكيش نه يزانيوه كه كي دزيويه تي و چون دزراوه!
(قوباد) به هوي روداني ئه و خيانه ته دلتهنگ ده بيت
و زور خه مي ليده خوات. به تاييه تي له بهر ئه وه زور
باوه ربي به كار به دهسته كاني هه بووه، نه يده زاني كه
ئه و كاره نارواهيه چون پيلاني بو دارپيژراوه و كي
كردويه تي؟!

بو دوزينه وه ي دزو روونكردنه وه ي ئه و كاره
و به دهسته يئانه وه ي شته دزراوه كان، زور بيري
كردوه تا گه يشته ئه نجاميک و پيلانيكي دوزيه وه.
يه كيک له پياوه كاني خوي، كه زور باوه ر پيكرابي
ده بيت، ناردي به دوايداو پي وت:

پشتینه زیړه‌که‌ی من، که به مرواریی ره‌نگینراوه،
 به‌بی‌ئ‌وه‌ی که هیچ که‌سیک‌ ئا‌گادار بیت له‌گه‌نجینه،
 دهریبینه‌و له‌فلان‌جی‌گایه‌ بی‌شاره‌وه. هه‌رکاتیکیش که
 داوای‌پشتینه‌که‌م لیت‌کرده‌وه تو‌به‌رگریی له‌خوت
 بکه‌و بلئ: من‌هیچ‌ ئا‌گادار نیم، دل‌نیابه‌تو‌ئ‌ه‌گر‌ئ‌و
 ئ‌ه‌رکه‌به‌جوانی و به‌م‌شی‌وه‌یه‌که‌پیت‌ده‌لیم: به‌جیی
 بینیی، من‌دواتر‌پادا‌شتیکی‌زور‌باش‌پیده‌ده‌م.

پیاوه‌که‌هر‌به‌و‌شی‌وه‌یه‌که‌(قوباد)‌ده‌ستووریی
 پیدا‌بوو، کاره‌که‌ی‌جیبه‌جی‌کرد. داوای‌ماوه‌یه‌ک‌(قوباد)
 کوړیکی‌جه‌ژنی‌پیکه‌یناو‌داوای‌پشتینه‌زیړه‌که‌ی
 کرد که‌له‌گه‌نجینه‌بو‌ی‌بینن، لپرسراویی‌گه‌نجیه‌و
 پیاوه‌کانی‌به‌په‌له‌رایان‌کردو‌چوون‌بو‌ناو‌گه‌نجینه‌و
 هه‌رچه‌ند‌گه‌ران‌و‌سه‌یریی‌ئ‌ه‌ملاو‌ئ‌ه‌ولایان‌کرد
 نه‌یاند‌وزیه‌وه!

له‌ئ‌ه‌نجامدا‌که‌وتنه‌گیانی‌یه‌کترو‌زور‌تووپه
 بوون‌و‌ده‌یان‌گوت: کی‌دزیویه‌تی‌و‌ده‌بی‌کاریی‌کی
 بیت؟! که‌گه‌پاینه‌وه، له‌به‌رامبه‌ر‌(پاشادا)‌چی‌بلین؟
 کاتیک‌گه‌رانه‌وه‌(قوباد)‌وتی: هیناتان؟ ئ‌ه‌وانیش‌وتیان:
 وادیاره‌بزر‌بووه! چونکه‌له‌جی‌گای‌خوی‌نه‌ماوه‌و
 زوریش‌هه‌ولماندا‌به‌لام‌نه‌ماند‌وزیه‌وه.

و دلنایام بکهی که نامکوژیی پشتینه زیړه که دینمه وه. هەر که (قوباد) به لینی پیدا که نایکوژیی و له تاوانه کهی ده بووریی، شته کهی هینایه وه و دایه وه به کار به دهستانی دهر بار. ئه وان هیش که زیړو پاره که یان دزیبوو، که ئه وه یان بینی له ترسان کیچ که و ته ناو له شیان و که و تنه قسه کردن و له ژیر لیودا ده ستیان کرد به ورینه له گه ل یه کتر داو ده یانوت:

(قوباد) له بهر زیره کی و وردبینی و لیزانی، زوو زانی که کی پشتینه کهی دزیوه، هه روه ها زور باشیش ده زانیی که زیړو پاره که ییش کی دزیویه تی و لیی روون و ئاشکرایه که له ئیمه دهر نه چوو ه.

به لام ئیستا هیچ نالیی! باشوایه پیش ئه وهی ئابرومان بچیی و خه لک پی بزانیی و له و دله کوته یه رزگاریمان بیی، زیړو پاره که ببهینه وه.

(قوباد) که زانی شته کان گه راونه ته وه بو جیگای خوئی هه ر هه مان کات ئه وان هی که ئه و خیانه ته یان کرد بوو له سه ر کار لایدان و که سانی باوه ر پیکر اویشی له جیگای ئه وان دانا.

تەندروستی بوزەر جومپەر

دەگپنەوہ گوایە (نەوشیروان) کە یەکیک دەبیت لە (پاشا) کانی ئیران. بەھۆی گومانیک دەربارە ی (بوزەر جومپەر) ی زانا کە وەزیری خۆی بوو، گۆرانییک بەسەر دلی داھات و بریاریدا کە بیخەنە ناو بەندیخانەو شوینە کەشی زۆر تاریک و ناخۆشبێ.

ھەرودھا وتی: لیفە شریکی کۆن و رۆژانەش تەنیا دوونانی جو و کەمیکیش خویی ورد نەکراوی پی بدن. دواتر وتی: بەردەوام سیخوڕیش بنیرن بو لای. بو ئەوہی ھەرچی کە ئەو بیلیت، بۆم باس بکریت و ئاگادارم بکەنەوہ.

(بوزەر جومپەر) کە چەندین مانگ لەناو بەندیخانەدا بوو، تەنانەت تاکە وشە یەکیشی بەسەر زماندا نەھات و داوای یارمەتیشی لە هیچ کەسیک نە کردو لە هیچ کەسیکیش نە پارایەوہ بو ئازاد کردنی.

(نەوشیروان) چەند کەسیکی لە دۆستانی نزیکی

(بوزەرجومیھەر) پاسبارد که بچن بۆلای و ھەرچی ئەو وتی: بۆی بگێرنەو ھەبێ بەم و زیاد.

دۆستەکانی (بوزەرجومیھەر)، بە بیانوی سەردان چون بۆلای و وتیان: ئێمە که ئاوا تۆ بەم شیوھ دەبینین، خەمت لێدە خوین و زۆر بۆت بە پەرۆشین... بەلام چار نییە دەبیت دان بەخۆتدا بگریی. ئەگەرچی ئێمە بەراستی دلمان بۆت ژان دەکات، که وێرای ئەو ھەموو گەورەیی و دەسلەلات و ھەیبەتەتی که تۆ ھەتبوو، ئیستاش وا بەم شیوھ دەتبینین!

لەگەڵ ئەو ھەشدا ئێمە سەرمان لەو سوورماو ھەو ماو ھەر دوورو درێژ خایەنەدا، تەندروستی و لەش ساغی تۆ، ھەر وەک خۆی ماو ھەر ھیچ گۆرانیک بەسەر تۆدا نەھاتوو! پیمانخۆشە بزانی ھۆیەکی چییە؟

(بوزەرجومیھەر) لە ولامی دۆستەکانیدا وتی: ئێو ھەر دەکەن، من بۆ پاراستنی تەندروستی خۆم مەعجونیکم دروستکردوو ھەر پیکھاتوو ھەشەشت: ھەر پۆژە لە بەشیکیان کەلک و ھەردەگرم، بۆ ئەو ھەو ھەو بتوانم دلخۆشی و ھیزو تەندروستی/م بپاریزم. دۆستەکانی (بوزەرجومیھەر) پرسیان: ئەو

مه عجوونه له چ پیکهاتووه؟ با ئیمه‌یش بزاین.

ئویش وتی:

- به‌شی یه‌که‌م: باوهر به‌خو بوونه.
- به‌شی دووهم: هرچی که خوا بریاری له‌سهر داوه دیاریکردووه، ده‌بی هر بییت.
- به‌شی سییه‌م: دان به‌خودا گرتنه، به‌تایه‌تی له‌کاتی لئقه‌وماندا.
- به‌شی چوارهم: سوپاس گوزاری مروّقه، له هموو کاتیکداو له هموو جیگایه‌ک دا.
- به‌شی پینجه‌م: ئه‌گه‌ر لیره نه‌بومایه، له وانه‌بوو تووشی به‌لایه‌کی گه‌وره‌تر بومایه.
- به‌شی شه‌شه‌م: ئه‌وه‌یه تا ئه‌و کاته‌ی ماوه‌ی به‌ندیه‌تیم ته‌واو ده‌بییت، هر چه‌ند ئه‌ملاو ئه‌ولا بکه‌م سوودی نییه.
- ئوانیش کاتیک گه‌رانه‌وه بو لای (پاشا)، هموو قسه‌کانی (بوزه‌رجومیهر)یان گیرایه‌وه. ئویش دستووریدا که‌ئازاد بکریت و هه‌مان پله‌و پایه‌ی جارانیسی پیدرئته‌وه.

خوینەرانى خۆشەويست!

هيوادارم له وەرگێرانی ئه و چەند چیرۆکەدا، سوودیکی کهم به ئیوهی خۆشەويست گەیاندىت. هەرۆک هەمووتان ئه و راستیە زۆر باش دەزانن، که تاكو له ژياندا بين، خۆشی و ناخۆشیەکان له رۆژانەى هەمووماندا، هەر دووبارە دەبنەوه.

که بێگومان خۆشیەکان، دلخۆشیمان پێدەبەخشن و ناخۆشیەکانیش، ئەزمون. که ئەزمون/یش، بریتیە له بەختەوهریی. بۆ بەدەستەینانی ئەزمون، پێویستە زۆر بخویننەوه، هاوڕێی باش بەدەست بهێنین، بۆ هەر کاریکیش که دەیکەین، پێویستە، راویژ بە کەسانی شارەزا بکەین و سوودیان لێوەربگرین. من ئیوه بەخوای گەوره دەسپێرم و چاوهرپێی نزاى بەخیریش بۆ خۆم و نوسەری کتیبەکه، (ئیسماعیل شاھرویدی)، له ئیوهی خۆشەويست دەکەم.

وەرگێر...

